

Nr. 2, da det jo i nogen Maade kan siges at være i Overensstemmelse med eller dog gaa noget i Retning af det principale Standpunkt, vi indtager overfor Lovforslaget. Men jeg føjer til, at selv om Underændringsforslaget skulde blive vedtaget ved den forestaaende Afstemning, vil dette ikke ændre vor Stilling ved tredje Behandling; denne vil, hvad enten Underændringsforslaget vedtages eller ej, blive den, at vi stemmer imod Lovforslaget.

Dahlgard: De Ændringsforslag, der af Udvalgets Flertal er stillet til dette Lovforslag, er ganske uvæsentlige, og vi ønsker fra vor Side hverken at stemme for eller imod dem. Det samme gælder med Hensyn til Nr. 1 af de Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller. Derimod maa noget andet selvfølgelig gælde Underændringsforslag Nr. 2 af samme ærede Medlem til Ændringsforslagets § 4. Dette Underændringsforslag er Udtryk for, at der er Medlemmer i dette høje Ting, som af politiske Grunde ikke vil nægte Ministeriet de Penge, dette Lovforslag vil give det, men hvis Opfattelse af Loven er en saadan, at de ikke vil tage Ansvar for at gøre denne Lov permanent. Da vi er imod selve Loven, er det klart, at vi, hvis Lovforslaget vedtages, vil støtte Bestræbelser for at slippe af med Loven saa hurtigt som muligt. I øvrigt er det i sig selv et ganske interessant Ændringsforslag, fordi der derigennem i Virkeligheden gives Lejlighed for alle dem af det konservative Folkeparti, som i Fjor var Tilhængere af Lovens absolutte Midlertidighed, til at handle i Overensstemmelse med denne Opfattelse, og der gives dem endda en Lejlighed til det paa en særlig bekvem Maade. Det er i Almindelighed saaledes, at hver Gang det konservative Folkepartis ærede Medlemmer stemmer for Lovforslag her i Tinget, som i Virkeligheden ikke er i Overensstemmelse med deres Opfattelse, undskylder det ærede Partis Medlemmer sig med, at det er af Hensyn til det, man kalder: det borgerlige Samarbejde. Denne Undskyldning kan ikke gælde her. Med Hensyn til dette Underændringsforslag gælder det, at selv om det vedtages, er de nødvendige Penge til Stede til at opretholde den nuværende Regering, det saakaldte borgerlige Samarbejde kan ikke være i Fare af den Grund. Derfor forekommer det mig, at det netop er en udmærket og bekvem Lejlighed, det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller har givet sine Partifæller til at stemme efter deres Overbevisning og sam-

tidig dog opretholde Ministeriet. Jeg skal ikke undlade for vort Vedkommende at udtale, at selvfølgelig agter vi, selv om dette Underændringsforslag skulde blive vedtaget, ved tredje Behandling at stemme imod selve Loven.

Lemvigh-Müller: Den højtærede Stats- og Finansminister har ikke spildt mange Ord paa Motiveringen af Lovforslaget angaaende en Forlængelse af Restaurations-skatten, jeg tror, man kan sammenfatte Ministerens Anbefaling af dette Lovforslag i de to Sætninger, han har anvendt ved Lovforslagets Fremsættelse, nemlig: at Lovens Bestemmelser har vist sig praktisk anvendelige, og: at Loven i det hele har virket godt. Det er en meget summarisk Fremstilling, som ikke i nogen Henseende giver Rigsdagen et virkeligt Grundlag for en klar Bedømmelse. At Lovens Bestemmelser har vist sig praktisk anvendelige, er jo ikke andet end en administrativ Karakteristik og en Udtalelse om, at Administrationen har været i Stand til at gennemføre Lovens Forskrifter. Men dermed er der intet som helst sagt om, hvorvidt disse Forskrifter er rimege eller tilbørlige overfor dem, der skal betale Skattebeløbet, og det er dog det, det kommer an paa, medens Administrationens Bekvemmelighed i denne Sammenhæng er underordnet, selv om man naturligvis maa indrømme, at en Lov ogsaa gerne skal være saa bekvem som muligt for Administrationen.

Naar den højtærede Finansminister yderligere tilføjer, at denne Lov i det hele har virket godt, er han efter min Mening ude paa gængende Grund. Man maa nemlig ikke lade sig forblinde af, at Skatten har givet en betydelig Indtægt, og at denne Indtægt er gaaet ind uden paafaldende Gnidningsmodstand fra Publikums og fra Restauratørverdenens Side. Netop de Forhold, hvortil det foreliggende Ændringsforslag sigter, giver Forklaringen paa, at denne Skattelovs Virkninger hidtil har haft et mildere og mere glat Præg, end man efter Lovens indre Natur kunde vente. De af Finansministeren paastaaede gode Virkninger, som desværre taber adskilligt i Værdi ved nærmere Undersøgelse, skyldes udelukkende to Punkter i Loven, nemlig dens hidtil korte Tidsbegrænsning og de meget haardhændede Straffebestemmelser med Hensyn til Erlæggelsen af Skattebeløbet. Jeg vil tage det sidste Punkt først, idet det er herom, det første af de to af mig stillede Underændringsforslag drejer sig. Naar der i den gældende Lovs § 12 er fastsat en Strafrente af 1 pCt. daglig for ikke rettidig Er-